

Et *Mindretal* (Bording, Jacob Christensen, N. Frederiksen, Hauge, Olufson, Kr. Pedersen og Hans Rasmussen) mener, at man under Hensyn til den store Betydning, som man fra alle Sider tillægger Grundforbedringsarbejdet, og den Interesse, som overalt spores for denne Sag, bør søge det offentlige Medvirken til det her omhandlede Spørgsmaals Fremme ordnet paa en mere rationel Maade, end det kan ske ved det foreliggende Lovforslag. Mindretallet finder Forslaget alt for beskeden og lidet egnet til at imødekomme den Trang til Støtte, som særlig gør sig gældende for de mindrebemidlede Landbrugeres Vedkommende, naar Talen er om Tilvejebringelsen af Grundforbedringslaan.

Under vore Overvejelser af Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade en rationel Løsning af Sagen bedst kan ske, er vi standset ved den i Betænkningen fra Landbokommissionen af 14. Marts 1911 af en Række Medlemmer skitserede Ordning, som forekommer os at have store Fortrin baade i Henseende til at gøre Sagen overkommelig for Staten og ligeledes med Hensyn til at skaffe bekvemme Laan paa rimelige Vilkaar for den enkelte Landbruger, der hidtil ikke har kunnet gennemføre en tiltrængt og rentabel Grundforbedring af sin Ejendom, fordi han ikke har kunnet skaffe sig de fornødne Midler hertil. I Overensstemmelse med Grundtanken i den nævnte skitserede Ordning har vi i et Ændringsforslag givet Lovforslaget en helt ny Form og anbefaler, at Sagen løses paa det af os foreslaaede Grundlag, hvorefter Midlerne skaffes til Veje ved Obligationslaan gennem „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“, og saaledes at der gives disse Laan en Fortrinsstilling forud for andre Pantehæftelser paa vedkommende Ejendom, i Lighed med, hvad der er bestemt i Lov af 28. Maj 1880 om Vands Afledning og i Dige-lovene af 10. April 1894 § 12 og 30. April 1909 § 4. Man anvender altsaa med Hensyn til Laanenes Fortrinsstilling et Princip, som alt er kendt i vor Lovgiv-

ning, og som ikke har afstedkommet nogen Ulempe. Det samme vil efter vor Opfattelse gøre sig gældende for Grundforbedringslaanenes Vedkommende, idet de paagældende Ejendomme, hvor planlagte og kontrolerede Arbejder under fornødent Tilsyn bringes til Udførelse, vil stige langt mere i Værdi og faa større Afkastningsevne end det Beløb, Laanet andrager. Sikkerheden for Prioritetslaanene vil øges ved Ejendommens Grundforbedring og i hvert Fald ikke blive forrykket til den uheldige Side, naar Laanene, saaledes som foreslaaet, faar en kort Løbetid af normalt 10 Aar. Det her nævnte Princip med Hensyn til Fortrinsstilling for Laan til Grundforbedring er for øvrigt velkendt i Udlandet, saaledes i England, hvor man helt fra Midten af forrige Aarhundrede i ret omfattende Grad har anvendt denne Fremgangsmaade for at fremme Drænings- og andre Grundforbedringsarbejder og i flere Love herom bestemt, at de i Anledning af saadanne Arbejder paa vedkommende Jorder indskrevne Byrder har Fortrinsret fremfor alle andre Pantehæftelser. Ogsaa i Preussen skal man for visse bestemte Grundforbedringsarbejder være inde paa noget tilsvarende, og det er i Udvalget meddelt, at de Erfaringer, man i Sønderjylland før Indlemmelsen har haft Lejlighed til at indhente, ligeledes har godtgjort Princippet Anvendelighed, uden at der har vist sig Grund til nogen Art af Betænkelighed.

Det er da vor Overbevisning, at man til Fremme af Grundforbedringsarbejdet paa de enkelte mindre Ejendomme her i Landet bør følge denne Vej, hvorved ingen Ansøger, der opfylder Betingelserne for et Laans Erhvervelse, vil blive lukket ude.

Laanets Størrelse er fastsat til højst 2 000 Kr. Det skal kun kunne ydes til de i § 1 bestemte Formaal. Med Hensyn til den nærmere Fremgangsmaade ved Laanets Erhvervelse skal vi henvise til Forslagets enkelte Paragraffer.

I Henhold til foranstaaende stiller Mindretallet Ændringsforslaget under Nr. 8.